

Hallott már ön Ursula Albrechtről?

2025 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A FÖLD ÁRNYAS OLDALA – Következ? bizottsági elnöknek Európa jobb képesség? és népközelibb politikust érdemelne.

Mondják, a téma az utcán hever – vagy adott esetben a tévéstúdióban. Ez a cikk talán meg sem született volna, ha

e sorok írója nem vendégeskedik egy hete a Hír TV Csörte című műsorában, Horn Gábor, Kovács András és Nagy Attila Tibor társaságában. Ahol is annak a véleményének adott hangot – az Egyesült Államok és az Európai Unió vámmegállapodásáról volt szó –, hogy nem tartja Ursula von der Leyent politikusként, hozzátéve, az Európai Bizottság német elnökét nem is választotta meg senki közvetlen választáson. Ezt az asztal túloldalán Horn és Nagy vendégtársak láthatóan nem értették, még vissza is kérdeztek: „És Orbán Viktort?”

Van itt valami félreértés, amit nemcsak azért érdemes tisztázni, mert amit két politikai elemző nem ért, azt feltehetően sokan mások sem, hanem azért is, mert Európa vezető politikusainak kiválasztása sajnos összefügg azzal, hogy miért vall az unió állandóan kudarcot.

Nem tudom, kinek a falujában hogyan bonyolítják le a választást, mindenesetre amikor 2022. április 3-án felkerestem a szavazóköriünket, ott választópolgárként az egyik szavazólapon abbéli akaratomat fejeztem ki, hogy Orbán Viktor vezetésével a Fidesz–KDNP nyerje meg a választásokat. Több mint hárommillió polgártársunk ugyanezen a véleményen volt, s a kormánypártok újrászavazni tudtak.

A jelek szerint már kevésbé emlékeztető, hogy Ursula von der Leyenre nem szavazott senki a 2019-es európai parlamenti választásokon. A német kereszténydemokrata (CDU) politikus pártcsaládjának listavezetője Manfred Weber volt a CDU bajor testvérpártja, a CSU részéről. Kérdés persze, mi ennek a valós jelentősége, elvégre az egyes tagállamokban a polgárok a helyi tagpártokra szavaztak, nem pártcsaládra (ebben az esetben az Európai Néppártra, amely meg is nyerte a voksolást). Mindenesetre Németországban is Weber, nem pedig Von der Leyen neve szerepelt a szavazólapokon. Ám a csúcsvezető (Spitzenkandidat) rendszerrel és az Európai Parlamenttel dacolva az Európai Tanács Ursula von der Leyent jelölte a bizottság élére, akit azután az EP 2019 nyarán jóvá hagyott.

Mit állítunk? Azt, hogy Weber jobb választás lett volna Európa élére? Utólagos, az elmúlt években szerzett tapasztalataink szerint aligha. Az alternatíva is rossz volt. Mégpedig azért, mert már a jelölés is az volt. Ursula von der Leyennek kétségtelenül vannak olyan tulajdonságai, amelyek jól mutatnak egy listán, amikor a jelöltek előnyeit és hátrányait mérlegelik. Tanult, reprezentatív megjelenésű asszony, hétgyermekes evangélikus családjában, aki állítólag amatőr lovasként is megállja a helyét. Triviális dolog, de történetesen Brüsszelben született, anyanyelvén kívül angolul és franciául is jól beszél, felnőttként is élt külföldön. 2019-ben, hatvanévesen elvileg a legjobb korban volt ahhoz, hogy Európa élére álljon.

Ezek talán mind fontos dolgok. A legfontosabb azonban az lett volna, hogy olyan politikai képességekről tegyen már előzetes tanúbizonyságot, amelyek az Európai Unió, a 450 milliós közösség élére predesztinálják. Kis túlzással csak megszületnie volt nehéz Ernst Albrechtnek, Alsó-szászország egykori CDU-s miniszterelnökének és korábbi magas rangú eurokratának a lányaként (a Von der Leyen a férjzett neve, 1986-ig Ursula Albrechtnek hívták). A CDU-ban csak az elébe terített színyben kellett végigmennie. A német politikában nem vitte többre a másik Merkel-epigonnál, Annegret Kramp-Karrenbaueré: beosztott miniszterként mindketten hűséges hadnagynak voltak a Németországot és Európát sajnos túlságosan sokáig uraló egykori kancellárnak. Angela Merkel nagyon vigyázott rá, hogy hosszú árnyéka mindenki előtt ne elvegye a napot. Így lett utóda a kancellári székben helyettese, a hamuszürke Olaf Scholz, aki aztán végigmosolyogta kormányfőségének rémes éveit.

Mondhatnánk: Von der Leyennek még így is mindig több kormányzati tapasztalata volt, mint amennyivel Weber a mai napig rendelkezik. Az 53 éves politikus soha életében még csak egy bajor tehenészeti államtitkárságot sem irányított. Nyilvánvalóan sem Von der Leyen, sem Weber nem rendelkezik olyan készségekkel, amelyeket hosszú évek alatt, késhegyre menő tárgyalásokon, a legmagasabb szinten lehet csak megszerezni. Ezért sincs mit azon csodálkozni, hogy Von der Leyen a skóciai vámtárgyalásokon csúfos kudarcot vallott egy olyan dözsölt üzletemberrel szemben, mint amilyen Donald Trump, ahogyan azon sem, hogy a vakcinabeszerzésben sem állt éppen a helyzet magaslatán a koronavírus-járvány idején. (Magyarország egzecíroztatása láthatóan jobban megy neki.)

Von der Leyen harminc éve az első európai bizottsági elnök, aki soha nem ült kormányfői székben. Elődei, Jean-Claude Juncker, José Manuel Barroso, Romano Prodi és Jacques Santer mindannyian miniszterelnökként szolgáltak előzőleg, éveken (kettejük esetében évtizeden) át képviselve hazájukat az EU és a NATO csúcsértekezletein, Bill Clintontól Barack Obamáig tárgyalva amerikai elnökökkel a világpolitika nehéz időszakában is.

Egyikük sem volt tökéletes, Santer 1999-ben le is mondott, és lehet vitatkozni azon, melyikük alkotott igazán maradandót. Mindenesetre Barrosónak nem kis feladattal kellett megbirkóznia akkor, amikor az EU 2004 és 2013 között tizenötöt huszonnyolc tagúra, azaz csaknem a duplájára bővült. Ahogy Prodinak sem az euró bevezetésekor. Tudomásul kell persze venni, Európa is hozott anyagból dolgozik. Olyan politikusok közül lehet választani valakit az unió élére, akik egyáltalán rendelkezésre állnak.

Nem a Charles de Gaulle-ok és a Helmut Kohlok korát éljük.

A tehetségesebbek egy részét pedig az európai fűsodor nem fogadja el, a jelen erőviszonyok mellett nem is számíthatnának az uniós parlament támogató szavazataira. Meglátjuk, 2029-ben milyen eredményt hoznak az EP-választások.

De az osztrák Sebastian Kurz talán eddig sem lett volna rossz választás Európának. Kétszeres kancellár, csaknem negyvenévesen már nem tapasztalatlan, konzervatív víziója van Európáról és van benne spiritusz is.

(Ma már alig emlékszünk rá: valaha Junckerben is volt, de később már csak a bárszekrényében. Sajnos éppen azokra az évekre épült le, amikor Európát migrációs válság és terrorhullám sújtotta.) Ráadásul egy osztrákról senki nem is feltételezné, hogy rá akarna telepedni Európára, ami németnél vagy franciánál kicsit mindig gyanús. Nem véletlen, hogy ezekből az országokból nem olyan gyakran választanak európai bizottsági elnököt, ugyanúgy, ahogy soha nincs amerikai NATO-főtábornok sem. Csak remélni tudjuk, hogy a francia elnöki székből szék két év múlva távozó Emmanuel Macron nem Brüsszelt nézte ki magának 2029-től.

Nem életszerű, hogy valaha is tömegek vonulgassanak az EU fővárosában, az Európai Bizottság elnökét éltetve. Ursula von der Leyen portréját sem fogják a magasba tartani, a csecsebecseárusok nem spájzolni be VdL-es pólókat és baseballsapkákat.

Viszont ha a nyáron bejelentett tervek szerint halad az európai mezőgazdaság átalakítása – akár lepusztítása –, traktoros, kiöntött trágyaleves gazdatüntetésekkel számolni lehet.

Ursula von der Leyen egész életét elitkörnyezetben töltötte. Magas rangú eurokrata gyermekeként született, tinédzserként már a tartományi miniszterelnök lánya volt, férje, Heiko von der Leyen neves orvos, kutatóprofesszor.

Ez mind szépen hangzik, viszont a következő bizottsági elnöknek Európa nem csak jobb politikai képességekkel rendelkező, kiforrottabb, de népközelibb jelöltet érdemelne. Olyasvalakit, aki nem üvegbura alatt élte le az egész életét, így talán nem alkudozik sms-ekben eurómilliárdokról az európai polgárok feje felett, mint Ursula von der Leyen a Pfizer vezérével tette. Vagy ha mégis, legalább nem vonogatja a vállát az Európai Bíróság ítélete után: ugyan, milyen következményekkel kellene is számolnia az ő magasságában?

Szűcs László - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
